

תולדות

תקציר הפרקים הקודמים (לפי ס"כ)

(כו, לד) ויהי עשו בן ארבעים שנה ויִקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי הַחֲתָנִי וְאֶת בְּשֵׁמֶת בַּת אֵילָן הַחֲתָנִי. (כו, לה) וַתִּהְיֶינָה מֵרֶת רֹיחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה. (כו, מו) וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בָנוֹת חַת אִם לָקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה * מִבָּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה * מִבָּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים.

מִבָּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה
(שב')

פרק כח (א-ט)

(א) וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיִּצְוֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן. (ב) קוֹם לֵךְ פְּדֹנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמְךָ וְקַח לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבָּנוֹת לָבֶן אַחִי אִמְךָ. (ג) וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְּךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּרְבֶּךְ וְהִיִּיתָ לְקַהֲל עַמִּים. (ד) וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרִכַּת אֲבִרְהָם * לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אַתָּה לְרִשְׁתָּךְ + **אָבִירָה** (כמה) אֶת אָרֶץ מִגְרִיף אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם. (ה) וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיִּלְךְ פְּדֹנָה אֶרֶם אֶל לָבֶן בֶּן בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי אַחִי רִבְקָה אִם יַעֲקֹב וַיַּעַשׂוּ. (ו) וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי בָרֶךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פְּדֹנָה אֶרֶם לְקַחַת לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא עָלָיו לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן. (ז) וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֵל אִמּוֹ וַיִּלְךְ פְּדֹנָה אֶרֶם. (ח) וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו. (ט) וַיִּלְךְ עֲשׂוֹ אֶל יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת מְחֻלַּת בֵּת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אֲבִרְהָם אַחוֹת נְבִיּוֹת עַל נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה.

ביאור פרשיה 45 (כו, מו – כח, ט) – יצחק שולח את יעקב לפדן ארם

בפרשיה זו מוצגת גרסת ס"כ לנסיבות מסעו של יעקב לפדן ארם: לא בשל סכסוך כלשהו עם עשו, אלא כדי למצוא לעצמו אשה ממשפחת אבותיו, בניגוד לעשו שנשא נשים מבנות כנען. יש לציין כי לפי ס"כ יצחק כלל לא היה על ערש דווי כפי שמצטייר מגרסאות ס"י וס"א, והוא עתיד למות רק כ- 80 שנה מאוחר יותר (לה, כח).

(כו, מו) וַתֹּאמֶר רִבְקָה... כזכור, לפי גרסת ס"כ (שנקטעה על ידי העורך בסיפור לקיחת הברכות) עשו נשא שתי נשים חיתיות שהכעיסו את יצחק ורבקה (כו, לד-לה), וכעת רבקה מתלוננת על כך בפני יצחק. (א) וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ סיכומו התמציתי של ס"כ לפרשיית הברכות המפותלת של ס"י. **לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן** ס"כ מזהה באופן עקבי את חת עם הכנעני (ראו כג, ג). (ד) לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אַתָּה תוספת של העורך, שהרי באותו זמן ליעקב

טרם היה זרע. **לְרִשְׁתָּךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיף** זו 'ברכת אברהם' שהובטחה לו לפי ס"כ במעמד ברית המילה (יז, ח): **"וְנָתַתִּי לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיף..."**. (ה) **אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ** וכשם שיעקב טורח למצוא לו אשה ממשפחת אמו, כך היה גם עשו צריך לעשות. (ח) **וַיֵּרָא עֲשׂוּ...** ייתכן שזו תוספת הבהרה של העורך המתמצת את המסר של פסוקים ו-ז, או שזו גרסה חלופית של ס"כ ל"**וַיֵּרָא עֲשׂוּ**" של פסוק ו.

וַיֵּצֵא

פרק כח (י-כב)

פרשיה 46 (כח, י-כב) – התגלות ה' וחלום יעקב בדרך לחרון

(י) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה.

(יא) **וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שֵׁם כִּי בֵּא הַשָּׁמַשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא.** (יב) **וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִידִים בּוֹ.**

(יג) **וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ**

יֵצֵא חֲרָנָה וְאֵשׁ אֶתָּה * שָׁכַב עָלֶיךָ * לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרְעֶךָ. (יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ רֹאֶה (?) כַּעֲפֹר הָאָרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצָפֹנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ כָךְ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ. (טו) וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד וְשִׁמְרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ.

(טז) **וַיִּיקָץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ**

וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי.

(יז) **וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מַה נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם.** (יח) **וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֲבֶן אֲשֶׁר שָׁם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצֹק שָׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ. (יט) וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לְזֶה שֵׁם הָעִיר לְרֹאשָׁנָה. (כ) וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשִׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לִלְבָּשׁ. (כא) וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים. (כב) וְהָאֲבֶן הַזֹּאת**

אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִי * בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֹׂר אֶעֱשֶׂרנִי לָךְ. +לי (שב')

ביאור פרשיה 46 (כח, י-כב) – התגלות ה' וחלום יעקב בדרך לחרן

בפרשיה זו נשזרו גרסאות ס"י וס"א לסיפור מכונן אחד, אודות התגלות ה' ליעקב בדרכו לחרן. לפי ס"י מדובר בהתגלות ישירה, בדומה להתגלות ה' לאברם בצאתו מחרן (יב, א) וליצחק כשהתכוון לרדת למצרים (כו, ב), בה ה' מבטיח ליעקב את אותן הבטחות שנתן לאברהם ויצחק, בתוספת הבטחה מיוחדת לשמירה בדרך. לפי ס"א לעומת זאת, יעקב מגיע למקדש ידוע וישן שם על אחת האבנים המקודשות, דבר המביא אותו לחלום על מלאכי אלהים העולים ויורדים בסולם. התוצאה לפי ס"א היא הקדשת האבן על ידי יעקב תוך התניית תנאי עם האל שישמור אותו בדרך (לפי ס"י, כאמור, ה' כבר הבטיח לו זאת).

בדרך אגב מסביר כאן ס"א את מקור קדושתה של בית אל, המוכרת היטב לקורא הישראלי (שופטים כ, יח ועוד), כאשר הסיפור כולו רומז למיתוס בבלי קדום ולפיו האלים עולים ב'סולם השמים' ומגיעים דרכו ל'שער אלוהי השמים', באופן המזכיר את סיפור מגדל בבל (ראו יא, ט).

(י) **וַיֵּצֵא יַעֲקֹב... פתיחה משותפת לס"י וס"א** (ראו כו, ב). (יא) **בְּמָקוֹם** כינוי למקדש (יב, ו; כב, ג-ד), וייתכן שנכנס אליו בלילה לשם הגנה – ולכן גם שם את האבן "מְרֹאֲשֵׁתִי" (ראו שמ"א כו, ז). **וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם** אבן מקודשת, שהבלטתה בסיפור ממחישה כי היא איפשרה את החלום. (יב) **וַיַּחֲלֹם** לפי ס"א התגלויות אלוהיות מתרחשות בדרך כלל בחלום (ראו טו, א). **סֹלָם** מילה יחידאית שמקורה כנראה במיתוס הבבלי על סולם שמיימי (simmetat šammani) שבו עולים ויורדים האלים. אלו מכונים כאן "מְלֹאכֵי אֱלֹהִים" בלשון רבים הייחודית לס"א (ראו לב, ב). (יג) **וַהֲנִה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו** לפי ס"י ה' התגלה אליו באופן ישיר, תוך כדי הליכתו לחרן (ראו לשון זהה לעיל יח, ב). **אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק** כלומר, האל המשפחתי (ראו לא, ג). לפי ס"י ה' נודע בשמו כבר לאבות, בניגוד לס"א (ראו שמות ג, יג-טו). **הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ** הצעת התיקון "אֲשֶׁר אָתָּה **רוֹאֶה**" מתבקשת הן בשל המוזרות בהבטחת אותה פיסת אדמה עליה שכב יעקב באותו זמן, והן מהברכה הזוהה לאברהם בס"י (יג, טו): "כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְנַנֶּה וּלְיִצְחָק". העורך שביקש להאחיד את הסיפור השתמש במילה 'ארץ' במובן של קרקע ויצר את הרושם שזהו המשך לאמור לעיל (יא): "וַיִּשְׁכֹּב בְּמָקוֹם הַהוּא". (טז) **וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ** משפט זה מס"א הוקדם והוכנס לסיפור של ס"י כדי ליצור תחושת רצף ביניהם, אך כאמור לפי ס"י יעקב כלל לא ישן. **בְּמָקוֹם הַזֶּה** ייתכן שהמילים "וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם" (יא) היו גם בגרסת ס"י, או שכאן זהו עיבוד של העורך. (יח) **וַיִּקַּח אֵת הָאָבֶן** שהיתה "מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם" (יא), כלומר אבן מקודשת. יש לציין כי מכאן והלאה האבן מופיעה כמוטיב חוזר בסיפורי יעקב הן של ס"י והן של ס"א (כט, ב-י; לא, מה-מו; לה, יד; וראו מט, כד). **מִצְבָּה** אבן ניצבת כעדות לברית שמעורב בה האל, שלעיתים שימשה גם כמזבח (לא, נא-נד; לה,

יד. וראו לה, כ). המונח ייחודי לס"א ובהמשך גם לס"ד. (יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל לפי ס"א יעקב הוא זה שקרא למקדש העתיק 'בית אל' והפך אותו בכך למקדש ישראלי (ראו לה, א-ז). לפי ס"י המקום היה מוכר בשמו כבר בימי אברהם (ראו יב, ח). (כ) אם יהיה אלהים עמדי העורך ששזר את ס"י וס"א לרצף אחד לא חשש לתוצאה המתקבלת לפיה יעקב פקפק בהבטחה האלוהית שניתנה לו בלילה (טו). עם זאת, ספקנות שכזו היא אחד המאפיינים של ס"א (ראו טו, ו; ח). (כא) והיה יהוה לי לאלהים כאן מתחילה 'תשובת התנאי'. כלומר, כנגד שלושת התנאים שהציב יעקב לעיל (שמירה בדרך, לחם ובגד, שיבה בשלום), הוא נודר שלושה נדרים: ה' יהיה אלוהיו, האבן תהיה בית אלהים, והוא יתן מעשר מכל.

הערות נוסח לפרשת ויצא

קיצורים לשמות עדי הנוסח (לפי א"ב)

- אר' – תרגומים ארמיים שונים (אונקלוס, יונתן|ירושלמי).
- היר' – הירונימוס
- וו' – וולגטה (התרגום הלטיני לתורה)
- וט"ל – וטוס לטינה ("הלטיני הישן" – תרגום לטיני של תרגום השבעים)
- כ"י – כתבי יד של המקרא מימי הביניים. יודגש כי מדובר בכתבי יד יהודיים לכל דבר, לעיתים עם ולעיתים בלי ניקוד
- ל"ב מידות – **ברייטא דל"ב מידות** (מידות ט, יא, כ – וראו מאמרו של **מנחם מבש"ן**)
- סב' – סבירין. עדות המסורה על גרסה אחרת (מוטעית לדעת חכמי המסורה)
- סיר' – סירו-הקספלה (**Syro-Hexapla**), התרגום הארמי-סורי לשב' בהקספלה)
- פש' – פשיטתא (התרגום הארמי-סורי לתורה)
- קו' – מגילות קומראן ומדבר יהודה, ללא ניקוד
- שב' (שב' כ"י) – תרגום השבעים היווני (או חלק מכתבי היד שלו)
- שב' או' + [BHS] = כך מופיע ב-BHS, אבל לא במהדורות האינטרנט של שב' או'
- שו' (שו' כ"י) – הנוסח השומרוני של התורה (או חלק מכתבי היד שלו), ללא ניקוד
- תורתו של ר"מ – לפי מאמרו של ד"ש לוינגר "**ספר תורה שהיה גנוז**"..., המציג שני נוסחים, ללא ניקוד
- תיקו"ס – תיקון סופרים. עדות חז"ל על נוסח חלופי ('אמיתי' או אפשרי) ששונה מסיבה תיאולוגית ("מפני הכבוד")
- תר' – כמה תרגומים

— עדי נוסח נדירים: אתיו' – תרגום אתיופי, סומ' – סומכוס, עב' – "העברי" ($\alpha\beta\gamma = 0$) = התעתיק העברי באותיות יווניות של אבות הכנסיה), עקי' – עקילס, תאו' – תאודוטיון

— [שם תרגום] + ? = ספק האם זה אכן הטקסט שעמד לפני התרגום

קיצורים להערות פרשניות (לפי א"ב)

- אי"נ – 'איש נעמי' (הגו סיגים)
- ארליך – א"ב אהרליך (מקרא כפשוטו)
- גלו' – גלוסה (הערת הסבר שנוספה לפסוק)
- דיטו' = דיטוגרפיה (הכפלה של אות מפני הדומות)
- הומ' = Homoioarchton = (השמטה מחמת התחילות) או Homeoteleuton (השמטה מחמת הסופות)
- הפלו' – הפלוגרפיה (השמטה של אות מפני הדומות)
- הרמו' – הרמוניזציה, נטיית עדי נוסח להתאים ניסוחים בין פסוקים מקבילים
- טו"ס – נ"ה טור-סיני (ספרים שונים)
- כפ"ג – כפל גרסה (נוסחים חלופיים שהוכנסו כאחד לגוף הפסוק)
- נ"ל – נראה לי
- רמ"ז – ר' משה זיידל (חקרי לשון)
- תיאו' – תיקון תיאולוגי ("מפני הכבוד")

בראשית כח יג ... ואלהי יצחק אל תירא (שב') הארץ אשר אתה שוכב עליה **רואה** לך אתננה
(? – כלעיל יג, טו)

בראשית כח יד והיה זרעך כעפר הארץ ו**כחול הים** ופרץ צת ימה וקדמה (שב')... ונברכו בך
כל משפחת האדמה ובזרעך (?) – ראו יב, ג; יח, יח)

בראשית כח טו ושמתיה ב**כל הדרך** אשר תלך (שב')

בראשית כח כא ושבתי ו**השבתי** בשלום אל בית אבי (שב' = והשיבות אותי, כלעיל טו)

בראשית כח כב יהיה **לי** בית אלהים (שב')

בראשית כט א וילך ארצה בני **ארץ הקדם** (שב', וו') אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו (שב' = כח, ה)

בראשית כט ב והאבן גדלה על פי הבאר (שו', אר')

בראשית כט ג ונאספו שמה כל העדרים **הרעים** (שו', שב' כ"י)

בראשית כט ח עד אשר יאספו כל העדרים **הרעים** (שו', שב')

בראשית כט ט	כִּי רָעָה הוּא אֶת צֶאֱן אָבִיהָ (שב')
בראשית כט יג	וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לְבֶן אֶת שְׁמֹעַ שָׁם יַעֲקֹב (שב')
בראשית כט כ	וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שִׁבְעַת שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כַּיָּמִים אֲחָדִים בְּאֶהְבְּתוֹ אֹתָהּ (שב' כ"י)
בראשית כט כד	לִלְאָה בְּתוֹ לְשִׁפְחָהּ (כ"י, שו', אר')
בראשית כט כה	וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לְבָן מָה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי (שב')
בראשית כט כז	מִלֵּא שִׁבְעַת זֹאת וַנִּתְּנָה וְאֵתָּן לָךְ (שו', שב', פש', אר', וו')
בראשית כט כח	וַיִּתֵּן לוֹ אֶת רָחֵל בְּתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה (כ"י, פש', אר')
בראשית כט ל	...גַּם אֶל רָחֵל וַיֵּאָהֵב גַּם אֶת רָחֵל מִלְאָהּ (שב', וו')
בראשית כט לג	וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד בֶּן שְׁנֵי לַיַּעֲקֹב וַתֹּאמֶר... (שב' - כלעיל ל, ז; יב)
בראשית כט לד	עַל בֶּן קָרָא וַתִּקְרָא שְׁמוֹ לוֹי (אר' - כשאר הילדים) עַל בֶּן קָרָא קָרְאָה שְׁמוֹ לוֹי (שו', שב', פש')
בראשית ל ח	נִפְתַּלְתִּי עִם אָחֹתִי וְגַם יָכַלְתִּי (כ"י, שו', אר' כ"י)
בראשית ל ט-י	וַתִּתֵּן אֹתָהּ לַיַּעֲקֹב לְאִשָּׁה- וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתֵּהָר וַתֵּלֶד זֶלְפָּה... (שב' - כלעיל ד)
בראשית ל יב	וַתֵּהָר עוד וַתֵּלֶד זֶלְפָּה (שב' - כפס' ז; יט)
בראשית ל יג	וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאִשְׁרֵי בָּא אֲשֶׁרִי (אר'?) כִּי אֵינִי שְׂרוּנִי בָנוֹת (?) - הַפְּלוּ')
בראשית ל טו	וַתֹּאמֶר לָהּ לָאָה (שב') וַתֹּאמֶר לָהּ לָאָה (פש')
בראשית ל טז	וַתֹּאמֶר אֵלַי תְּבוֹא הַלֵּילָהּ (שו' כ"י) הַיּוֹם (שב')... וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָהּ הַהוּא (תר')
בראשית ל כא	וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה וַתַּעֲמֹד מִלְּדָתָהּ (שב' כ"י - כלעיל כט, לה)
בראשית ל כב	וַיֹּאמֶר נָקְבָה שְׁכָרָךְ (שב', וו')
בראשית ל כט	אֹתָהּ יִדְעָתָ אֶת עֲבֹדְתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ (פש' - כלעיל כו)
בראשית ל ל	וַיִּבְרָךְ ה' אֹתָךְ לְרָגְלֵי בִגְדֶיךָ (פש', אר' - כלעיל כז)
בראשית ל לא	אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ וְאֲשֹׁמֶר (שב', פש')
בראשית ל לא-לב	אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ. אֲשֹׁמֶר. אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם... (?) - דִּיטו'?)
בראשית ל לב	הָסֵר מִשְׁם כָּל שֶׂה נֶקֶד וְטָלוּא וְכָל שֶׂה חֹם בְּכִשְׁבִּים וְטָלוּא וְנֶקֶד בְּעֵזִים (שב' - ראו בפס' הבא: נֶקֶד וְטָלוּא בְּעֵזִים וְחֹם בְּכִשְׁבִּים)
בראשית ל לג	כִּי תִבּוֹא יָבוֹא (שו') אָבּוֹא עַל שְׁכָרִי לְפָנֶיךָ (אר') כִּי תִבּוֹא עַל יָבוֹא שְׁכָרִי לְפָנֶיךָ (שב')

בראשית ל לה	את התישמים העֲקִידים והטֹלָאִים (שב')
בראשית ל לו	דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בִּינּוֹ בִּינָם ובין יַעֲקֹב (שו', שב')
בראשית ל לז	וַיֹּאמֶר מֶלֶאךָ אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב בְּחֹלֹם... וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ אָבִיךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ. וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב... (שו' – כלהלן לא, יא-יג בשינויים)
בראשית ל לח	וַיִּצַּג אֶת הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאֵן לְשִׁתוֹת לְנֹכַח הַצֹּאֵן (?) – גלו') בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת בְּהִשְׁקוֹת הַמַּיִם (שו')
בראשית ל לט	וַיַּחֲמוּ וַיִּחְמְנָה הַצֹּאֵן אֶל הַמִּקְלוֹת (שו' – כפס' הקודם)
בראשית ל מ	וַיִּתֵּן אֶל פְּנֵי הַצֹּאֵן אֶל אֵיל עֶקֶד, וְכָל חוּם בָּצָאן בָּצָאן, לָכֵן וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדּוֹ (שב') וְלֹא שָׁתַם עַל עַם צֹאֵן לָכֵן (סב') וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאֵן אֶל כָּל עֶקֶד וְכָל חוּם (?)...
בראשית ל מא	וְהָיָה בְּכָל עֵת יַחֵם הַצֹּאֵן (שב', פש', אר' – כלהלן לא, י: בַּעַת יַחֵם הַצֹּאֵן)
בראשית ל מב	וְהָיָה וְהָיוּ הָעֲטָפִים לְלָכֵן (כ"י, שו')
בראשית לא ב	...פְּנֵי לָכֵן וְהָיָה אֵינָנוּ אֵינָם עֲמוֹ (שו')
בראשית לא ה	...פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי אֵינָנוּ אֵינָם אֵלֵי (שו')
בראשית לא ז	וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחַלְתָּ וַיִּחַלְתָּ אֶת מִשְׁכְּרָתִי (שו' – ראו מא: וַתִּחַלְתָּ) וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים י-הוּהָ לְהִרְעֵ עַמִּדִי (שו' – וכן להלן ט; טז)
בראשית לא ט	וַיִּצַּל אֱלֹהִים י-הוּהָ (שו') אֶת מִקְנֵה אָבִיכֶם (כ"י, שו')
בראשית לא יג	אֲנֹכִי הָאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבֵית אֵל (שב', אר') אֲשֶׁר מְשַׁחֶתֶת שָׁם מִצְבֵּה וְאֲשֶׁר נִדְרַתָּ (כ"י, שו', שב', אר')... וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלְדֹתְךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ (שב' – הרמו' עם ג?)
בראשית לא טו	הָלוֹא כִּנְכָרִיּוֹת נִחְשְׁבָנוּ לוֹ (שו', תר')
בראשית לא טז	כִּי כָל הָעָשָׂר וְהַכֶּבֶד (שב' – כלעיל א) אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים י-הוּהָ מֵאֲבִינוּ (שו')
בראשית לא יז	וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו וְנָשָׁיו וְאֶת נָשֵׁיו בָּנָיו עַל הַגְּמָלִים (שו', שב')
בראשית לא יח	וְאֶת כָּל רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אָרֶם (שב', פש' – הומ'?) וְכָל אֲשֶׁר לוֹ (שב') מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ (אר')
בראשית לא כ	עַל בְּלִי עַד בְּלִתִּי הִגִּיד לוֹ (שו')
בראשית לא כב	וַיַּגֵּד לְלָכֵן הָאֲרָמִי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי (שב')

בראשית לא כה	וַיַּעֲקֹב תָקַע אֶת אֹהֱלוֹ בְּבֶהֱרֵי הַמִּצְפָּה (? – ראו שו' י, יז: וַיַּחֲנוּ בְּגִלְעָד... וַיַּחֲנוּ בְּמִצְפָּה) וְלָבָן תָקַע אֶת אֹהֱלוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד (?)
בראשית לא כז	מָה עָשִׂיתָ לָמָּה נִחְבַּאתָ לְבָרְחָ וּתְגַנֵּב אֹתִי וּתְגַנֵּב אֶת לִבִּי וּתְנַהֵג אֶת בְּנֹתַי כְּשִׁבּוֹת חֶרֶב. לָמָּה נִחְבַּאתָ לְבָרְחָ וּתְגַנֵּב אֹתִי, וְלֹא וְלֹא הִגַּדְתָּ לִּי... (שב')
בראשית לא כח	עָתָה הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹת (שו')
בראשית לא כט	יֵשׁ לְאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם עֲמָךְ רָע (שו', שב') וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אֲבִיךָ אָמַשׁ (כ"י, שו', שב', אר')
בראשית לא ל	וְעָתָה הִלַּךְ הַלְכָתָּ כִּי נִכְסֶף נִכְסַּפְתָּה לָלֶכֶת לְבֵית אָבִיךָ (שב' ? – נ"ל) וְלָמָּה גִנַּבְתָּ אֶת אֱלֹהֵי (שב' כ"י, אתיו')
בראשית לא לא	וַיֹּאמֶר לָלָבָן כִּי־נִרְאִיתִי כִּי אֲמַרְתִּי (שב')
בראשית לא לב	וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא (שב')
בראשית לא לג	וַיָּבֹא לָבָן וַיַּחְפֹּשׁ (שו', שב') בְּאֹהֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר וְלֹא מִצָּא וַיֵּצֵא וּבְמִאֹהֶל לֵאמֹר וַיָּבֹא בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאִמּוֹת וְלֹא מִצָּא וַיֵּצֵא מִאֹהֶל לֵאמֹר וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל (שב')
בראשית לא לד	וַיִּמְשַׁשׁ לָבָן אֶת כָּל כְּלֵי הָאֹהֶל (? – כלהלן לז: כִּי מִשְׁשַׁתָּ אֶת כָּל כְּלֵי)
בראשית לא לה	וַיַּחְפֹּשׁ לָבָן בְּכָל הָאֹהֶל וְלֹא מִצָּא אֶת הַתְּרָפִים (שב')
בראשית לא לו	מָה פָשַׁעִי וּמָה חָטָאתִי (כולם)
בראשית לא לב	לֹלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם (שב')
בראשית לא לב-ג	לפי שב' הפסוקים מסודרים בצורה שונה מאשר בנה"מ: (מד) וְעָתָה לָכֵה נִכְרְתָה בְּרִית אֲנִי וְאֵתָה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינָךְ. (נב ונכפל להלן) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רָאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינָךְ. (מה) וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבְנֵי וַיְרִימָהּ מִצֵּבָה. (מו) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ וַיִּלְקְטוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גֵל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַגֵּל. (מחא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן הִנֵּה הָיָה עַד בֵּינִי וּבֵינָךְ הַיּוֹם. (מז) וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן יִגְר שְׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִּלְעָד. (נא ונכפל להלן) וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הִגַּל הָיָה וְהִנֵּה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינָךְ, (נבא) עַד הִגַּל הָיָה וְעַדָּה הַמִּצְבָּה. (מחב) עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גִּלְעָד. (מט) וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יַצֵּף ה' אֱלֹהִים בֵּינִי וּבֵינָךְ כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרַעְהוֹ, (נ) אִם תַּעֲנֶה אֶת בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רָאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינָךְ. (נאא) וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הִגַּל הָיָה וְעַדָּה הַמִּצְבָּה אִם אֲנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגֵּל הָיָה וְאִם אֵתָה לֹא תַעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגֵּל הָיָה וְאֵת הַמִּצְבָּה הַזֹּאת לְרַעְהָ.

בראשית לא מד	וְעָתָה לָכֵה וְנִכְרַתָּה בְּרִית אֲנִי וְאַתָּה (כ"י, תר') נַעֲשֶׂה גַל וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ (?)
בראשית לא מה	וַיִּקַּח יַעֲקֹב לְבָן אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצֵּבָה (?) – כלהלן נא: וַיֹּאמֶר לְבָן... וְהָיָה הַמִּצֵּבָה אֲשֶׁר יִרְיִתִּי
בראשית לא מו	וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָן לְאַחֲיוֹ (וט"ל – ראו לעיל כג; כה) לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ וַיִּלְקְטוּ אֲבָנִים (שב')
בראשית לא מט	וְהַמִּצֵּבָה וְהַמִּצֵּבָה אֲשֶׁר אָמַר (שו') יֵצֵף ה' אֱלֹהִים בֵּינִי וּבֵינְךָ (שב')
בראשית לא נא	הָיָה הַגֹּל הַזֶּה וְהָיָה הַמִּצֵּבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר יִרְיִתִּי (שב')
בראשית לא נב	אִם אֲנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ... וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר אֵלַי (?) אִם אֲנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת-הַגֹּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה... (שב')
בראשית לא נג	אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְאֱלֹהֵי נַחֲוֹר יִשְׁפְּטוּ יִשְׁפּוּט בֵּינֵינוּ (שו', שב') אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם (כ"י, שב') אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (פש') אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם (שו') – <u>ראו כאן בשם משה ציפור</u> (תרגום השבעים לספר בראשית, עמ' 401)
בראשית לב א	וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב וַיִּלָּךְ לְבָן לְמִקְמוֹ (שב')
בראשית לב ב	לפי שב', פש', וו' ואר' כאן מתחיל פרק לב. וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכוֹ וַיֵּשֶׂא וַיֵּרָא אֶת מַחְנֵה אֱלֹהִים חֹנֶה וַיַּפְּגְעוּ בוֹ מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים (שב' – וישא = את עיניו – לא מופיע בתרגום)